

Veusaquí una planta el blat de moro que's des-senrotlla y fructifica en un període de temps molt curt, produint una quantitat enorme de massa vegetal, per quals rahons sols pot prosperar en terres ben alobades. No basta que la terra sigui naturalment rica en principis fertilisants, sino que aquets deuen trobarse en estat soluble pera que la planta pugui absorbirlos facilment; d'aquí la necessitat o per lo menys la conveniència de recórrer a les sals minerals.

De recórrer als fums con a l'òb fundamentals, complementantlo ab fertilisants químic assimilables. El primer assegura la alimentació contínua y normal del blat de moro durant tota sa vida, els segons serveixen pera satisfer grans exigencies en determinats períodes de gran activitat vegetativa.

Si's cultiva la planta per son grà, se deurà proporcionarli n'es potassa y àcid fòsfòric, pero menos nitrògeno que si's dedica a ferratge vert. Veusaquí les fórmules generals mes recomenables:

Blat de moro per grà. Per hectàrea. Supersfosfat de cal 300 a 400 kilograms, cloruro potassic 125 a 175 kilograms, nitrato de sosa 200 a 300.

Blat de moro pera ferratge vert, supersfosfat de cal 150 a 200 kilograms cloruro potassic 75 a 100 kilograms, sitrat de sosa 200 a 300.

El supersfosfat y el cloruro potassic s'enterraran barreijats, per medi de una llaurada ordinaria, avants de la sembra. El nitrato se distribuirà en la superfície y sens enterarlo, mitat quant les plantes tinguen 25 a 30 centimetres y mitat un mes després.

Mediant dit procediment D. Santiago Alvarez, de S. Pere dels Arcs (Asturies) obtingué l'enorme producció de 8.700 kilos de gra per hectàrea mentres que en una parcela de la mateixa terra, no adobada cullí 3.750 kilos.

JOAN DE CAMPOS.

Coses de Casa

NOS AB NOS

Companys de ploma, els qui a mi compartiu la tasca d'omplir aquestes planes, avui va per vosaltres, y no vos sàpiga greu que vos critiqui perquè a més de que no sempre la gent de bé dona assumpte no'm sembla prou lícit buscar taras a n'els altres quant nosaltres aném geperuts.

Voldria demanarvos que deixessiu aquesta dèria de treurer a llum les faltes contra el bon gust en construccions y ornamentacions en llocs públics.

Perque vaja, en feu un xic massa y potser sense malícia vos aneu fiant per tot.

Que les cases noves no estàn bé, que les parets dels jardins son massa altes y guarnides de vidres, que'l Cementiri, que les botiques chont aném a parar per aquest camí de la reventada?

Que no penseu qui soms nosaltres y quins temps son els actuals?

Que per ventura no'ns hem dit lliberals perque vinguem obligats a sempre respectar la llibertat de cadahú?

Y les faltes contra el gust artístic, quines faltes pot haberhi contra quines lleis?

Es que no te llibertat cada ciutadà en proclamar-se artista y cap d'escola y revolucionari contra tot lo passat y existent, y inventar una recepta nova que trenqui tots els motllos y ab tanta trenca-dissa fassi estremir la Humanitat?

Qui gosará dir que no, si el fet es devant dels ulls cada dia, cada hora, sempre.

Deixeuvos d'armonies, y de Charles Blanes y d'Acadèmies de Sant Fernando. Aixó ha passat per sempre. Avui modernisme impresionismes, cubistes y altres y altres que'n vindrán.

Y ara posantnos la ma al cor, dintre de qual-sevol d'aquestes sublims tendencies solsament compres per un Xenius y admirades per quatre escullits, quina importancia te el que les cases semblin bomboneres de cartró pintat, que al Cementiri les dones semblin angels y als allars els angels semblin dones, que les tanques dels jardins semblin de criaderos de rates y que les fatxades de botigues, siguin un camp hont els colors més desvergonyits y sinfònics se barallin cos a cos?

L'art res en patirà perque avui ja està fet a tot, y el nostre públic tampoc pateix o al menys no'n dona pas senyals.

A que dones en nom d'un gust que no podrien concretar, atacar el propi sentit de uns nostres conciutadans, que en us de tot son dret potser se senten refinats revolucionaris o..... Tartarins.

Perque qui sab si en lo de les parets guarnides més que una qüestió decorativa hi hagi una apremiant necessitat de defensa personal.

Dones que; està prohibida la por de lladres? ho està la defensa? siguent aixís res hi tenen que veure l'Ajuntament ni les Juntas de Museus ni Acadèmies de Sant Fernando. Tot lo més hi podria dir alguna cosa el Somatent pel descredet que l'n pogués veure als ulls dels foresters quins realment al arribar a Olot y veure tantes parets tan brillantment defensades ab trossos d'ampolles y porrons els convidarà a obrir molt els ulls y cordarse la hermillla, doncs quant tantes precaucions se prenen, senyal de molts lladres, en quin cas, quin paper pel Somatent ab bandera nova!

Me sembla companys meus que ab totes aquestes rahons he ben demostrat que per altres indrets hem d'esmersar nostres energies que prou feina hi ha.

Res d'atacs, ni de burles ni apasionaments, aixó si, dir la veritat sempre que's pugui, y donar consells sempre que n'hi hagi per donar.

Per exemple; a n'aquestos senyors de les defenses v'ldrioses, jo els diria me està molt bé que vostès a casa seva vulguin fer lo que'ls plagui, sense que ningú de fora els vegi, V. V. sabrán perquè y jo no'n tinc de fer res, ab aixó fassin les maralles domèstiques tant altes com vulguin y la llei els permeti, pero.... si aixó no els es prou seguretat y de to'es maneres volen fortificarse més, ab materies frágils y barates, tot se pot arreglar, a més del vidre poden posarhi treços de terrissa—porcelana, etz. etz. y una mica combinats podria resultarne dibuixos més o menys endev'nats que di-fressarien aquelles esquenes de paret que fan venir pell de gallina, donarien més la idea de capritxo que de covardia o pròxim perill y tothom hi guanyaria, els olotins que no's tornarien neurosténics pensant ab la maldat dels homes, els forasters que no'ls vindria por de ser robats al arribar aquí, els nois de VITALITAT que podrien lluir-se en coses més serioses y el Somatent que viuria en Pau y per la Pau gens torbada pels falsos comentaris que poguessin fer sortir, aquelles frèstegas línies de parets, evocadores de sinistres siluetes.

CLARINET.

De cala Ciutat

Sessió ordinaria del dia 11 de Juny de 1912

Baix la Presidencia del Sr. Alcalde D. Joan Merolés y ab assistència dels Regidors Srs. Agustí, Roura, Soler (F.), Bolós, Deu, Vidal, Quer, Badía, Tresserras y Soler (R.), se celebrà la corresponent a la setmana de la fetxa.

Llegida que fou l'acta de la sessió anterior, se aprobà sens que ningú hi obgectés res.

Entrant en l'ordre del dia se donà compte de una proposició de la Comissió especial executiva pera la elevació y portada de les aigües del manantial de Sant Roc fixant el preu d'arrendament que pagarán els que la utilisin.

Sens que ningú hi obgectés res enterament, s'aprobà per unanimitat, dita proposició.

Seguidament se donà compte de dos sollicituts suscrites per en Francesc Sadurní, elevant a la aprobació del Ajuntament, dos planos, l'un per la construcció de una casa y l'altre sobre rectificació d'obertures a un plano que tenia ja aprobat al efecte.

Se acordà passessin a estudi de la Comissió de Foment.

D'un respectable número de veïns, se llegí un'altre sollicitut demanant al Ajuntament que les sessions que celebra a les tres de la tarde ho fassi a les sis, a qual fi, puguin assistirhi tots els que's creuen en dret al pogerhi anar per fiscalisar els actes del mateix.

Un cop llegida, demanaren la paraula els concejals Srs. Roura, Badía y Soler (Ramón) proposant aquest últim que per la petició que fan els concurrents, se

dongui un vot de confiança al Sr. Alcalde perque ell fixi les hores pera celebrarles.

El Sr. Roura fou més extens, proposant aquest, que un vot de confiança no hi sigui pas, perquè podria molt be succehir que la Presidencia en fés us y seria la representació de tot l'Ajuntament qui hauria volgut que les sessions fossin a les sis de la tarde, perque ella sab molt bé, els compromisos que hi ha ab la vinduda del Sr. Governador quant succehi aquella alteració de ordre públic, y si's van traslladar a les tres de la tarde va esser per exigencia de dita Autoritat perque regnés la pau dintre del Consistori, essent una ilegalitat o infracció de llei si l'Ajuntament ho concedís.

Pren la paraula el Sr. Badía, rebatent les argumentacions fetes per el Sr. Roura, hasta que ab la discussió, interviniren els Srs. Vidal y Quer y de un petit diàlec sostingut pels dos l'esmentat Sr. Roura, presentà una proposició incidental que diu: «Se autorisi al Sr. Alcalde President pera concedir el cambi d'hores pera celebrar les sessions, prò tinguent sempre en compte el compromís serio que hi ha ab el Sr. Governador». (Per escriure aquesta proposició se aixecà la sessió per dos minuts pro va transcorre mitja hora ben grassa).

Una vegada reanusada que va esser la sessió, la Presidencia feu una explicació sobre el contingut de la mateixa, proposant pasés a votació, fent ab aquest motiu, alguns concejals, certes y determinades manifestacions, uns en pró y altres en contra hasta que en definitiva s'acordà votarla donant el resultat següent:

Votaren a favor de la proposició incidental, els concejals Srs. Agustí, Roura, Soler F., Bolós, Deu, Quer y Soler R. y en contra els Srs. Vidal, Badía, Tresserras y el Sr. Alcalde President.

El Sr. Alcalde, feu constar que ell declinava tot lo que contenia la proposició suscrita poc abans pel Sr. Roura y ab tal motiu no faria pas res hasta que haigi parlat ab el Sr. Governador y si es precis. hasta ab el Sr. Ministre.

Intentaren parlar sobre el mateix assumpte y la Presidencia no ho permeté.

Se acordà prorrogar la sessió per menos de mitja hora.

Continuament se va donar lectura a una sollicitut que la firma D. Joan Prat Sacrest, obrant com a gerent de la casa Saderra Prat y C.^a, interessant autorisació pera construir una casa-Pabelló en terrenos de sa propietat, situats en la avinguda de la Estació del Ferrocarril.

S'acordà passessin els planos y la sollicitut a informes de la Comissió de Foment, perque proposi lo convenient.

Finida la ordre del dia, el concejal Sr. Bolós, feu algunes manifestacions donant satisfaccions al Sr. Administrador de Consums, per les paraules agres que li va dirigir en la sessió darrerament celebrada, perque no habia assessorat com debia a la Comissió de Consums.

El Sr. Roura digué lo mateix del Sr. Bolós pró se va estendre més en les satisfaccions, y se aixecà la sessió.

JUNTA MUNICIPAL

Sessió celebrada per dita Junta, el 13 de Juny de 1912, baix la Presidencia del Sr. Alcalde, D. Joan Merolés, ab assistència de 20 Vocals que la componen.

Oberta que signé per el Sr. President, el Secretari Sr. Daunis, llegí la memoria y proposicions suscrites respectivament per la Junta gestora del projecte de elevació y portada del aigua sobrant del manantial de S. Roc a n'aquesta ciutat.

El concejal Sr. Roura, explicà detalladament el contingut de la memoria y proposicions inherents al acte.

El Sr. Agustí també donà compte dels treballs portats a cap per la Comissió que ell perteneix, ampliant els datos suministrats anteriorment pel Sr. Roura.

El Vocal associat y digníssim advocat Sr. Escubós prengué la paraula en nom dels demés Vocals fentse eco de la gran satisfacció que senten per les explicacions donades pels senyors que l'han precedit en el us de la paraula, tant més quant ja son moltes les que s'exposan en la memoria y proposicions que s'acompanyen, vanagloriantse en gran manera pel acert que han tingut per portar a cap aquest gran treball, fent ademés una observació que's, que sentia vivament que l'Ajuntament se despullés de la lámina valorada en